

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho

Partizánske-mesto

X. ročník
číslo 5/2012

Príklad Ježišovej Matky učí, že sa vyplatí kráčať v jej
šlapajách, pretože ona naučí tajomným cestám,
po ktorých duše priviedie k veľkosti.

Šírimo za
dopravovoly prispievok

Lubomír Stanček

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

„... a správne rozprával.“ (Mk 7,35)
strana 3

Zaujalo nás

Zjavenie Panny Márie v Guadalupe v Mexiku
strana 4-5

Svedectvo

Právo ženy?
strana 6

Božie milosrdenstvo zachránilo moje dieťa
strana 7-8

Aktuálne

Máj - mesiac Panny Márie
strana 8-9

Zaujalo nás

Ján Pavol II. bol svätcom od A po Zet
strana 10-11

Zamyslenie

Stačí iba otvoriť oči ...
strana 12

Zo života svätých

strana 13

Farská kronika

od 20.3. do 24.4.2012

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Petra Oršulová
Nicolas Červený
Sofia Lišková

Pozvánka

Pozývame všetky deti do letných táborov, ktoré organizuje naša farnosť. Prvým z nich bude **prímestský tábor**, ktorý sa uskutoční prvý júlový týždeň. Posledný augustový týždeň organizujeme týždenný **letný tábor vo Vŕsatci**. Bližšie informácie a prihlášky budú dostupné na fare.

Oznam

16. apríla 2012 sa dožil významného životného jubilea 85 r. pápež Benedikt XVI. Okrem narodenín svätý Otec oslavil aj 7. výročie svojho zvolenia do funkcie, po úmrtí jeho uznávaného predchodcu Jána Pavla II.

*Ó, Mária, Matka milosrdenstva,
opatruj nás všetkých,
aby Kristov kríž neboli zbytočný,
aby človek nezišiel z cesty dobra
a aby nestratil vedomie hriechu,
ale aby vzrástala jeho nádej v Bohu,
ktorý je bohatý na milosrdenstvo (**Ef 2, 4**),
aby z vlastnej vôle konal dobré skutky,
ktoré Boh vopred pripravil (**porov. Ef 2, 4**),
a aby takto konal po celý život
na chválu jeho spásy (**Ef 1, 12**).
Ján Pavol II. (1993)*

Liturgický kalendár

- 6.5.- 5. veľkonočná nedele
- 13.5. - 6. veľkonočná nedele
- 17.5. - Nanebovstúpenie Pána
- 20.5. - 7. veľkonočná nedele
- 27.5. - Zoslanie Ducha Svätého (Turíce)

„... a správne rozprával.“ (Mk 7,35)

Pán Boh stvoril svet a aj človeka slovom. Používanie slova v Božích intenciách tvorí, buduje ... Sv. Pavol píše „... **povzbudzujte** sa navzájom...“ (2 Kor 13,11) „Preto sa navzájom potešujte a **povzbudzujte** jeden druhého ...“ (1 Sol 5,11) Bez dlhého uvažovania je nám jasné, že každé zlé slovo, či už je to ohováranie alebo osočovanie rozbíja, ubližuje a zabíja.

K a t e c h i z m u s katolíckej cirkvi hovorí:

„O h o v á r a n i e a osočovanie ničia dobré meno a česť blízneho. Česť je totiž spoločenské svedectvo o ľudskej dôstojnosti a každý má prirodzené právo na česť svojho mena, na svoju dobrú povest a na úctu. Preto ohováranie a osočovanie narúša čnosť spravodlivosti a lásky. Ohovárame druhého vtedy, keď hovoríme o jeho chybách v jeho neprítomnosti, napriek tomu, že je to pravda a osočujeme, ak to pravda nie je.

Pár zaujímavých myšlienok na túto tému:

Ohovárač je vrahom, pokial svojimi slovami dáva inému príležitosť, aby blízneho nenávidel, alebo ním pohýdal. (sv. Tomáš

Akvinský)

Odhováram ťa však od toho, aby si viedol polemiky o ľuďoch, nie je to dôstojné. Nepáčia sa mi slepcí, ktorí sa vzájomne urážajú pre svoje vady. (Exupéry)

Nehovor o druhom to, čo mu nemôže pomôcť. (sv. Terézia Avilská)

Začíname máj - mesiac, kedy sa špeciálne snažíme inšpirovať

ÚVODNÍK

životom a postojmi Panny Márie. Výstižne ju charakterizujú slová sv. Jána: „*A Slovo sa telom stalo a prebyvalo medzi nami.*“ Cez Máriine slová súhlasu sa narodil Vykupiteľ.

Nech v našej farnosti, na príhovor Panny Márie, slovami a rozhovormi budujeme vzťahy a lásku.

Mgr. Miroslav Baláž
dekan - farár

Zjavenie Panny Márie v Guadalupe v Mexiku

Panna Mária Guadalupská je označenie obrazu na indiánskom tilme zo storočia, ktorý mal údajne vzniknúť zázračným spôsobom ako dôkaz zjavení Panny Márie **svätému Juanovi Diegovi**. Ide o najznámejší a najuctievanejší obraz v Mexiku a celej Latinskej Amerike.

V roku 1945 bola Panna Mária Guadalupská vyhlásená svätoú stolicou **patrónkou a ochrankyňou Ameriky**. Toto zjavenie sa radí k najstarším mariánskym zjaveniam, ktoré katolícka cirkev označila za neodporujúce viere.

V decembri 1531 sa podľa správ Panna Mária zjavila indiánovi Juanovi Diegovi na vrchu Tepeyac. Podľa dobovej správy o zjavení Nican Mopohua motecpana spísanej v indiánskej reči nahuatl bola Panna Mária indiánskeho výzoru a tmavej pleti a s Juanom Diegom hovorila aztécky. Predstavila sa mu ako nepoškvrnená

svätá Panna Mária, ktorá má česť byť Matkou jediného pravého Boha, pre ktorého všetci žijeme, Stvoriteľa ľudí, Pána všetkého, čo je okolo nás a čo je blízko pri nás, Pána neba, Pána zeme. Požiadala ho, aby vybavil biskupovi odkaz, že má na tomto mieste - pahorku Tepeyac - postaviť kostol. Biskup Juan de Zumárraga ale Juanovi Diegovi neveril a žiadal dôkaz. Juan Diego sa potom opäť stretol s Pannou Máriou a tá ho poslala na vrchol kopca natrhať ruže, ktoré uschoval pod svoj plášť. Keď sa dostavil pred biskupa a svoj plášť roztvoril, objavil sa na ňom obraz Panny Márie Guadalupskej.

Miesto bolo nazvané Guadalupe (na žiadosť Panny Márie), čo nemá nič spoločné so španielčinou, ale možno ho odvodiť z aztéckeho slova „Coatlaxopeuh“, ktoré znamená „Rozšliapol som hada“.

Už v roku 1539, osem rokov po zjavení, prijíma 8 miliónov Aztékov kresťanskú vieru. Správa o zjavení a obraz Panny Márie tak výrazne pomohli pri dokončení evanjelizácie Mexika. Obraz Panny Márie Guadalupskej zostáva dodnes jedným z Najuctievanejších obrazov celej Južnej Ameriky, sám potom bol predložený v 20. storočí rôznym vedeckým analýzam pre zistenie pôvodu a techniky kresby.

Sväty Otec Ján Pavol II. navštívil Mexiko celkom päťkrát. 6. mája 1990

osobne v Mexiku blahoslivil Juana Diega. 20. december 2011 bol dňom, keď pápež Ján Pavol II. oficiálne uznal zázrak, ktorý sa pripisuje príhovoru Juana Diega.

Matka Božia z Guadalupe je **patrónkou nenašrotencov**, jej misijný obraz navštěvuje potratové kliniky v USA, ako aj po celom svete. **Neraz plakal tento obraz olejové škvŕny.**

Výskumy o obraze Panny Márie Guadalupskej

O zázračnom obraze Panny Márie Guadalupskej zverejnila NASA (Americká agentúra pre letectvo a vesmír) pozoruhodné informácie. Obraz Panny Márie na zástere svätého Juana Diega nazývanej tilma (indiánske oblečenie) nebol namaľovaný ľudskou rukou. Oftalmologické štúdie na očiach obrazu Márie ukázali, že na približujúce sa svetlo sietnica reaguje rovnako ako sietnica živého oka. Teplota vlákna tilmy má teplotu tela = 36,6 stupňov Celzia, rovnako ako telo živej osoby. Prostredníctvom fonendoskopu počut pod-

opaskom odevu Panny Márie (znázorňujúcim jej tehotenstvo) tep rovnako, ako u dieťata v maternici (115 pulzov za minútu). Ďalej podľa agentúry NASA materiály, ktoré tvoria farbu obrazu, nepatria k prvkom známym na zemi. Prostredníctvom laserových lúčov vidieť, že farby textílie sú tesne nad plátnom bez toho, aby sa ho dotýkali. A napokon: hviezdy na plášteli Panny Márie odrážajú presnú konfiguráciu neba nad Mexikom v zimnom slnoverate, v deň, keď došlo k zázraku (12. decembra 1531). (Katolícké noviny 18.12.2011) (Rádio Vatikán 10.12.2011).

Tento článok je venovaný k pocte návštevy Mexika Svätým otcom Benediktom XVI. Mexiko navštívil od 24. do 26. marca 2012. V Guadalupskej bazilike sa Svätý otec na chvíľu otočil k obrazu Panny Márie Guadalupskej a pomodlil sa. Potom požehnal 91 reprodukcií Madony určených pre všetky mexické diecézy.

Spracoval Peter A.

Guadalupská bazilika v Mexiku

ZAUJALO NÁS

Právo ženy?

Vždy som sa smiala z pekla, ktorým ma strašievala babička, keď som vyviedla niečo zlé, ale moje prebdené a v polosne prebdené strašné noci sú časťou pekla, ktoré je niekde v mojej duši a okráda ma o chuť žiť, milovať a pracovať.

Tak rada by som mala vieri Hindov a chcela by som byť v blízkosti ich posvätnnej rieky Gangéz, do ktorej by som sa celá ponorila, aby sa zo mňa zmyla tá strašná vina. Kto vlastne a čo ma ženie do tohto pocitu viny a stavu pekla v mojej duši? Je vôbec niekto, kto ju môže zmyť, napraviť? Je to Ježiš, o ktorom mi hovorila stará mama?

P s y c h o l ó g o v i s a
nepodarilo pri všetkom jeho terapeutickom umení a medikamentoch dosiahnuť upokojenie, alebo zabudnutie. Deň čo deň sa überám do nocí bez spánku s otázkami, na ktoré nedokážem nájsť odpoveď.

Moje obavy a strach narastá s blížiacou sa nocou. A keď sa mi podarí zaspáť, dostávam sa do desivej ríše snov k ustavičnému hľadaniu niekoho, koho som poslala do nekonečnej prázdnотy. Ten nekonečný chlad, v ktorom putujem, sprevádzaný spaľujúcou výčitkou svedomia a echom náreku, ktorý sa stráca vo večnej prázdnote, je tým skutočným peklom, ktoré sa nechtiac dostalo do mojej duše.

Moja duša po nociah opúšta moje telo, ktoré zapríčinilo toto moje tragické bezvýsledné blúdenie nekonečnou prázdnotou a s nepredstaviteľnou túžbou hľadá niekoho, komu som nedovolila poznáť život, koho som poslala sama neviem kam, koho pláč sa ozýva z rôznych kútov toho nekonečného bludiska a mizne vo chvíli, keď si myslím že som ho objavila. Koho som

vlastne poslala do tej nekonečnej prázdnотy, chlapca či dievča? Ani len to sa nikdy nedozviem, ale to je asi ten najmenší problém.

Tebe, Jožo, a všetkým tebe podobným zbabelým a sebeckým krásavcom by som dopriala, aby ste museli so mnou po nociah prekonávať prázdnnotu tých nekonečných plání s najkrutejšou bolestou, ostro prenikajúcou do hlbky duše, aby ste dostali aj takúto odmenu za vaše prázdne sľuby o nekonečne veľkej láske. Až teraz som pochopila, že nekonečné bolo iba tvoje sebectvo, pri ktorom vzbudzuješ dojem

inteligenta naučenými frázami a lákaš dievčatá na svoju príťažlivú krásu s jediným cieľom dosiahnuť vlastné uspokojenie. Dnes nechápem samu seba, ako som ti mohla tak naivne až hlúpo naletieť. Vydieral si ma do poslednej chvíle, až dovtedy, kým som si nenechala nečakané a nechcené dieťa zobrať, aby si ma potom mohol bez akýchkoľvek záväzkov prehodiť cez palubu, aby si mohol ďalším naivným dievčatám tárať hlúposti o spoľahlivom sexe pri používaní antikoncepcných prostriedkov.

Rada by som chcela povedať všetkým dievčatám a ženám, **zvlášť tým, čo bojujú za „právo ženy“, že ich právo je spojené aj s peklom v duši, ktoré neprajem ani jednej.**

Ty, Ježiš, ak niekde si, Ty si asi jediný, o kom som počula, že si ľudstvo vykúpil z biedy, do ktorej sa dostávame svojimi skutkami, prosím Ťa, ak môžeš, vyslobod'aj mňa z tohto môjho pekla.

Príbeh je skutočný, okrem mena, dutou vŕbou bol Kamoš.

Neznáma pisateľka

Božie milosrdenstvo zachránilo moje dieťa

Som matkou troch dcér (10-, 16- a 17-ročnej) a polročného synčeka - nádherného, pokojného dieťatka, milovaného drobčeka, ktorý je pre mňa a môjho manžela zreničkou našich očí. Som aj kresťankou a veľmi dobre viem, že bez Bozej pomoci a modlitby, ktorou som klopala na nebo, by môj synček nežil.

Vo februári 2007 som potratila - dieťatko v mojom lone zomrelo v 17. týždni tehotenstva (bol to chlapček). Prežila som vtedy šok a dlho som sa z toho nedokázala pozbierať. Takmer celý čas som plakala a pociťovala veľkú prázdnnotu ... Vďaka Bohu o sedem mesiacov neskôr - teda v októbri - som znova otehotnela. Cítila som nesmiernu radosť, ale zároveň aj nepokoj, ba priam strach, že znova sa môjmu dieťaťu prihodí niečo zlé. Úpenlivo som sa modlila k Bohu za zdravie pre seba a dieťatko, ktoré som nosila pod srdcom.

Od začiatku tehotenstva som mávala z neznámych príčin zvýšené teploty, čo ma veľmi znepokojovalo. Navštěvovala som lekára, vyšetrovali ma, kontrolovali ma v ženskej poradni. V 8. týždni tehotenstva som začala krvácať. Keď som išla do nemocnice, myslela som si, že moje tehotenstvo sa skončí spontánnym potratom, ale nedokázala som ani len plakať. Prosila som o pomoc Boha, Najsvätejšiu Pannu a milosrdného Ježiša, ktorého obrázok nosím stále pri sebe.

Lekárka v nemocnici ma vyšetrila pomocou USG. Vyšetrenie ukázalo, že môjmu dieťatku bije srdce, že žije. Znovu som začala dúfať, že všetko bude v poriadku. Dali mi infúziu aj lieky a po troch dňoch som sa vrátila domov, kde som naďalej užívala lieky na zachovanie tehotenstva. Veľa som oddychovala a

dávala som na seba pozor. Chodila som na pravidelné lekárske prehliadky a modlila som sa korunku k Božiemu milosrdenstvu, k Panne Márii a k všetkým svätým so sestrou Faustínou na čele.

V 21. týždni som dostala zápal močových ciest a zároveň predčasné kontrakcie. Kedykoľvek som mohla porodiť dieťa, ktoré by bolo príliš malé na to, aby prežilo. Niekoľko dní som ležala v nemocnici, dostávala som antibiotiká a lieky zabráňujúce kontrakciám (brala som ich až do konca tehotenstva).

SVEDECTVO

V deň, keď som už mala odísť domov, sa lekárka rozhodla urobiť mi ďalšie USG vyšetrenie, aby zistila pohlavie dieťata a či sa správne vyvíja. Zistila, že je to chlapček. Bola som nesmierne šťastná, pretože som mala zatiaľ samé dcéry. Po dôkladnejšom vyšetrení si lekárka všimla, že v plodovom vaku je viditeľná zdvojená placenta, ktorá ohrozuje život môjho dieťatka. Lekárka ma sice utešovala, že všetko bude v poriadku, ale podľa výrazu jej tváre som pochopila, že ani ona sama tomu príliš neverí. Dodala, že ani ja, ani lekári nemáme vplyv na to, či moje dieťa pôrod prežije. Pri mojom zdravotnom stave sa však nesmiem vzdávať, pretože pre dieťatko by to bolo ešte horšie.

Keď som vyšla z ambulancie, nemala som silu o tom ani len rozmyšľať. Bola som

ako omámená, bolo mi do pláču a chcela som kričať. Keď som sa mala stretnúť s manželom, ktorý po mňa prišiel, nakoľko som sa v ten deň mala vrátiť domov, slzy sa mi samy tisli do očí; zrútila som sa. Akási vnútorná sila mi však našepkávala, že všetko bude v poriadku - a to ma upokojilo. Začala som sa denne modliť ruženec, korunku a litánie k Božiemu milosrdenstvu, pričom som si kládla obrázok Ježiša na bricho. Po modlitbe som bola vždy pokojnejšia a verila som, že moje dieťa bude v poriadku. Prosila som Boha o milosti preň, aby zdvojená placenta z môjho lona zmizla, aby som mohla šťastne donosiť a porodiť svoje dieťa. Celú dobu som brala lieky, ktoré udržiaval moje tehotenstvo. Niekedy som sa cítila natoliko zle, že som nevládala chodiť, často nastávali kontrakcie, nemohla som sa zúčastňovať na nedeľnej svätej omši. Plakávala som, mávala som chvíle pochybností a cítila som sa vnútorne

zlomená, za čo som vždy odprosovala Boha a zároveň som Ho prosila o silu. Aj napriek tomu, že zdvojená placenta nezmizla a bola s dieťatkom až do pôrodu, vďaka Božej pomoci neohrozila jeho život. Dva týždne pred pôrodom som bola v nemocnici kvôli ľadvinovému záchvatu, ale aj tentoraz som sa z toho akosi dostala.

Môj synček sa vďaka pomoci Božieho milosrdenstva narodil v termíne, ktorý určil lekár, ktorý sa o mňa od začiatku staral. Aj naďalej sa denne modlím, ďakujem Bohu za svoje deti, obetujem Mu svoje utrpenie a starosti. Modlím sa aj za môjho synčeka - anjelika, ktorý je už pri Bohu, odkiaľ môže vyprosovať milosti pre našu rodinu. Som presvedčená, že ak dôverujeme Bohu, môžeme vyprosiť mnohé milosti, pretože život máme prezívať s Bohom - inej cesty niesú. Ježišu, dôverujem Ti!

Dôverujúca v Božie milosrdenstvo

Máj - mesiac Panny Márie

V máji si osobitným spôsobom, tzv. májovými pobožnosťami, uctievame Pannu Máriu. A to aj napriek tomu, že v tomto mesiaci nie je v liturgickom kalendári nijaký väčší mariánsky sviatok. Sú v nom iba dve nepovinné spomienky: Panny Márie Fatimskej - 13. mája a Panny Márie Pomocnice kresťanov - 24. mája. Odkiaľ teda pochádza a k čomu nás vedie májová mariánska spiritualita?

Mesiac máj je v Cirkvi oddávna mesiacom Panny Márie. Iniciátorom mariánskeho mesiaca v modernom chápaní, čiže s pobožnosťami na každý deň, bol jezuita Dionisi svojím dielom *Mese di Maria*, vytlačenom vo Verone (Taliansko) r. 1725. Pápeži, napríklad Pius VII., Gregor XVI. a Pius IX. obdarúvali májové pobožnosti

odpustkami. Pobožnosti v mesiaci máji vo svojich dokumentoch odporúčali najmä pápeži Lev XIII. a Pius XII. Pápež Pavol VI. 30.4.1965 vydal encykliku *Mense Maio*, v ktorej povzbudzuje veriaci ľud k týmto pobožnostiam, aby ich obetovali za šťastné zakončenie Koncila a zároveň za vyprosenie pomoci na uskutočnenie koncilových ustanovení a za pokoj vo svete, keďže v tých rokoch bol ohrozený mier (*Kráľovná mája*, zostavil Vincent Malý, LÚČ, Bratislava 2000, str. 3-4). Panna Mária vo vzťahu k Ježišovi nikdy nestojí v popredí, no vždy je s Ním vnútorne veľmi úzko spojená a nenahraditeľne spolupracuje s Jeho poslaním. Vo Svätom písme nachádzame zmienku o nej tam, kde je to potrebné. Tak je to aj v texte o živote prvotnej Cirkvi. V

Skutkoch apoštolov čítame, že po Ježišovom nanebovstúpení sa apoštoli vrátili z Olivovej hory do Jeruzalema a **vystúpili do hornej siene**, kde sa zdržiaval Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov. Títo všetci **jednomyseľne zotrúvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi** (Sk 1,13-14). Panna Mária teda ne považovala po Ježišovi o m nanebovstúpení svoju úlohu tu na zemi za skončenú. Veď tesne pred Ježišovou smrťou jej Boží Syn zveril nás všetkých. Nie je teda už len Božou matkou, ale i Matkou Cirkvi, Potešením zarmútených, Pomocnicou kresťanov ... Práve preto zostáva aktívne prítomná vždy tam, kde ide o toto poslanie. Okrem konkrétej praktickej každodennej pomoci **prvemu kresťanskemu spoločenstvu veriacich** nikdy nechýba ani vo chvíľach spoločnej modlitby a slávenia Eucharistie. Preto je v Cirkvi už od začiatku veľmi živá prax modlitieb a pobožnosti k Panne Márii. V jej prítomnosti sa môžeme nielen cítiť oveľa bezpečnejšie vo všetkých krízach života - ako pri láskavej a starostlivej matke - ale sa od nej aj učíť umeniu modlitby, či už osobnej alebo spoločnej. Modlitbe sústredenej, pokojnej, vrúcnej, vytrvalej a plnej bezhraničnej dôvery v Boha. **V hornej sieni** - teda vo Večeradle, kde Ježiš slávil s apoštolmi Poslednú večeru a prvú svätú omšu, bolo to miesto modlitby veriacich s Pannou Máriou. Práve tam v deň Turíc dostali Ježišom prisľúbenú posilu Ducha Svätého, vďaka ktorej sa stali neohrozenými ohlasovateľmi Krista. Aj tento dar zostúpil na zem vďaka mocnému príhovoru Panny Márie uprostred

zhromaždenej Cirkvi.

Ak dnes konštatujeme, že prežívame veľmi búrlivé obdobie najrôznejších premien v ľudskej spoločnosti, a preto neraz i upadáme do pokušenia beznádeje a rezignácie, o to viac **potrebujeme vytvárať mocné spoločenstvo živej viery a lásky**. V ňom budú všetky naše modlitby a obety umocnené príhovorom našej nebeskej Matky, ktorá je aj v súčasnosti aktívne prítomná **uprostred modliacej sa Cirkvi**.

Aj keď je mesiac máj zvlášť zasvätený Panne Márii, neznamená to, že by sme ju

AKTUÁLNE

mali v iných mesiacoch roka zanedbávať. Naopak, májové pobožnosti nás majú povzbudiť a obnoviť v horlivosti v tejto úcte počas celého roka. Využíme teda čo najlepšie tento mesiac Panny Márie a načerpajme do svojich sŕdc novú posilu pre hlbší duchovný život prostredníctvom tej, ktorú nám dobrý Boh dal za matku a sprostredkovateľku mnohých milostí.

prebraté a upravené

Ján Pavol II. bol svätcom od A po Zet

Mnohé príbehy o Jánovi Pavlovi II. dokazujú, že bol svätcom od začiatku až do konca. Jeho hnacím motorom v živote bola modlitba a oddanosť Panne Márii. Nedávne vydanie knihy *Prečo svätý od Slawomira Odera* prináša zbierku zaujímavých skutočných príbehov zo života Jána Pavla II., ktorého pápež Benedikt XVI. v nedelu 1. mája 2011 vo Vatikáne blahorečil.

D - Dušou oddaný Božiemu milosrdenstvu

Ján Pavol II. bol živým príkladom toho, čo to znamená Božie milosrdenstvo.

Medzi tisícami mužov a žien, ktoré Boh vyzdvihol na oltáre, si najviac cítil poľskú rehoľníčku Faustinu Kowalsku (1905-1938), misionárku oddanosti Božiemu milosrdenstvu.

V auguste 2002 v Lagiewnikoch, kde sestra Faustina žila a odišla do večnosti, zveril Ján Pavol II. svet Božiemu milosrdenstvu, bezhraničnej dôvere v milosrdného Boha.

„Ak o v e ļ i m i potrebuje dnešný svet Božie milosrdenstvo! Tam, kde vládne

nenávist a smäď po pomste, kde vojna plodí bolest a smrť nevinných, potrebujú nehu milosrdenstva, čo upokojí myse a srdcia a dá vykličiť mieru.

Tam, kde sa rešpektuje ľudský život a dôstojnosť, potrebujú lásku milosrdného Boha, lebo v jej svetle sa prejaví nevypovedateľná hodnota každej ľudskej bytosti. Preto chcem dnes v tomto

sanktuáriu slávnostne zasvätiť svet Božiemu milosrdenstvu.“

Ján Pavol umrel 2. apríla 2005 o 21:37, keď končila sobota a vstúpili sme do veľkonočnej oktávy a nedele Božieho milosrdenstva.

E - Emotívne stretnutia s chorými

Počas svojej prvej pontifikálnej cesty do Mexika v roku 1979 navštívil kostol plný chorých a invalidov. Jeden z jeho spoločníkov o tomto stretnutí hovorí takto: „Pápež sa pri každom z nich zastavil a mal som dojem, že sa všetkým klania: ku všetkým sa sklonil, snažil sa porozumieť, čo mu vraveli a potom ich pohľadil po hlave.“ Zodpovední za tento obrad si uvedomili, že pri takomto druhu ciest môžu k oltáru púštať len 30 chorých. Inak by museli preskočiť program, ktorý nasledoval potom, lebo Ján Pavol II. ich všetkých pozdravil.

F - Fenomén viery a sily

Keď ho prosili, aby zmiernil tempo práce a ciest, a aby viac oddychoval, vždy odpovedal: „Odpočiniem si vo večnosti“. Počas jeho posledného Veľkého týždňa jednému kardinálovi, ktorý mu navrhhol, nech si nevyčerpá posledné sily odpovedal: „Ak Ježiš nezíšiel z križa, prečo by som to mal urobiť ja?“

Pretože vedel, že čas je obmedzený, chcel ho naplno využiť. Raz v posledných rokoch svojho života povedal: „Stále viac si uvedomujem, že sa blíži okamih, keď sa budem musieť Bohu postaviť z tváre do tváre. Dar života je príliš vzácný, aby nás unavil.“

Zdroj: *Prečo svätý. Slawomir Oder.*
Str.131.

G - Globalita v globálnom svete

Ján Pavol II. prinesol svetu novú nádej.

Ján Pavol II. bol prvým poľským pápežom a tiež prvým, ktorý pochádzal z komunistickej krajiny. Ak sa pád komunizmu začal v 1989 mierovou formou, bolo to podľa mnohých zásluhou Jána Pavla II.

Ako o tom svedčí aj jeden kvalifikovaný politický predstaviteľ:

„Každý z týchto má na tom zásluhu: Američan Reagan, Britka Margaret Thatcher a Francúz François Mitterrand, ale aby sa všetci spojili, bol nutný zásah Svätého Otca.“

Dokonca aj ruský prezident Michail Gorbaciov ho verejne uznal, keď povedal: „*To nie ja som skončil s komunizmom, bol to Ján Pavol II.*“

Motýlik a hviezda

Malý nočný motýlik nežného ducha sa raz zamiloval do hviezdy. Pochválil sa tým matke a matka mu poradila, aby sa radšej zamiloval do tienidla na lampe.

„Hviezdam sa dvořiť nedá,“ vysvetľovala mu, „ale za lampami lietať môžeš.“

„Aspoň na niečom pristaneš,“ povedal otec.

„Ked' budeš lietať za hviezdami, nikde nezakotviš.“

Motýlik si nedal povedať ani od otca, ani od matky. Každý večer po západe slnka, keď vychádzali hviezdy, vydal sa na let za jednou z nich, a každé ráno na svitaní sa vracal celkom vyčerpaný od hroznej a pochybnej námahy.

Raz si ho otec zavolal a povedal mu: „Celé mesiace, chlapče môj, si si ani len nepopálil krídla, a bojím sa, že si ich nespáliš nikdy. Všetci tvoji bratia si ich poriadne oškvarkli, keď poletovali okolo pouličných lámp, a všetky tvoje sestry sa riadne popálili na stolových lampách. Len vpred, daj sa do toho, chod' sa pekne popaliť. Silný a mohutný motýľ ako si ty, a nemat' ani jazvičku!“

Motýlik opustil rodičovský dom, ale nešiel obletovať pouličné lampy ani lampy v

dome. Zaťato pokračoval vo svojich pokusoch dostať sa k hviezde, ktorá bola vzdialená tisíce svetelných rokov. Myslel si, že uviazla medzi najvyššími konármi bresta.

Skúšať to, noc čo noc skúšať letieť za hviezdou, mu robilo takú radosť, že sa dožil vysokého veku. Rodičia, bratia a sestry pomreli. Všetci zhoreli veľmi mladí.

Hviezda nádeje je rozoznávací znak. Každý deň by si mal prosiť o vieri odhodlať sa na nemožné. Kto túži pracovať s Kristom a ako dôsledok pretvárať svet, bude vždy odmietať vopred stanovené zákony a príkazy. Bude neposlušný, keď druhí budú poslúchať, vykoná rozkaz, keď ho druhí budú považovať za nezmyselný. Svet sa mu bude javiť ako väzenie, keď druhí budú hovoriť o slobode, a bude priezračný v očiach svojej vieri, keď druhí budú zúfalí, že sa cítia ako väzni. Robiť nemožné veci je realizmus tých, ktorí poznajú hlas svojho Pána.

Ak je nejaká hviezda na nebi tvojho života, nestrácaj čas pálením krídel na lampe.

Bruno Ferrero

ZAUJALO NÁS

Stačí iba otvoriť oči ...

Jeden starý muž sedával každý deň vo svojom hojdacom kresle. Pripútaný na toto jediné miesto si slúboval, že sa odtiaľ nepohne, kým neuvidí Boha. Raz uvidel malé dievčatko na druhej strane ulice. Jej lopta sa zakotúľala do záhrady starého muža. Pribehla si po loptu, pozrela sa na muža a povedala: „Vidím vás každý deň hojdať sa v kresle a pozerať do neznáma. Na čo stále hľadíte?“

„Ach, moje drahé dieťa, si ešte príliš malá na to, aby si pochopila,“ odvetil muž.

„Možno“, súhlasilo dievčatko, „ale moja mama mi vždy hovorí, že keď mi niečo vrta v hlave, mám to povedať, že mi niekto poradí.“

„Milé dieťa, nie som si istý, či mi dokážeš pomôcť,“ zamrmkal starý muž.

„Možno, že to nedokážem, ale možno vám pomôže už to, že vás vypočujem.“

„Dobre, poviem ti to. Hľadám Boha.“

„So všetkou úctou, pán Starý muž, hojdáte sa dopredu a dozadu na svojom kresle a hľadáte Boha?“ opýtala sa nedôverčivo.

„Áno, prečo nie? Pred smrťou

potrebujem uveriť, že Boh naozaj existuje. Chcem, aby mi zosnal nejaké znamenie,“ odpovedal pokojne muž.

„Znamenie?“ zopakovalo dievčatko a pokračovalo: „Boh vám predsa dáva znamenie zakaždým, keď sa nadýchnete, keď zacítite vônu kvetov, keď počúvate spev vtákov, keď sa narodí dieťa, Boh vám dáva znamenie, keď sa smejete i pláčete, keď cítite, ako vám z očí padajú slzy. Je to znamenie vo vašom srdci, aby ste ľubili a objímalí. Boh vám posielal svoje znamenie

po vetre a po dúhe a po všetkých ročných obdobiach. Všetky znamenia sú tu a vy im stále neveríte? Boh je vo vás i vo mne. Netreba Ho hľadať, pretože je tu s nami po celý čas. Mama mi hovorí, že ak hľadám niečo veľké a neskutočné, iste som zabudla otvoriť oči, pretože uvidieť Boha znamená uvidieť jednoduché veci.“

Dievčatko podišlo k mužovi a položilo svoje detské rúčky na jeho srdce a ticho mu pošepkalo: „Pane, Boh je tu a nie tam,“ a ukázala prstom na nebo. „Hľadajte Ho vo svojom srdci, zrkadle svojej duše.“

Pobrala sa preč, krížom cez ulicu a zakriačala: „Mama mi vždy hovorí, ak hľadáš niečo úžasné a neskutočné, iste si zabudla otvoriť oči.“

prevzaté

Zo života svätých

Svätí Nereus a Achileus

mučeníci (3. stor.)

Sv. Nereus a Achileus sú mučeníci, ktorých úcta sa udržiavala predovšetkým v Ríme.

Najvýznamnejší dokument, ktorý podáva viaceré údaje o ich živote a mučeníctve, je nápis pápeža Damaza (ivedol Cirkev v r. 366-384) vrytý do mramorovej platne na ich hrobe. Podľa tohto svedectva Nereus a Achileus boli vojaci pridelení k súdu istého tyrana, kde mučili odsúdencov a vykonávali popravy. Odrazu nečakane prijali kresťanstvo, pravdepodobne pohnutí hrdinskou stálosťou mučených kresťanov. Zmenu svojho zmýšľania prejavili vojaci i navonok tým, že odhodili štit, kopiju a strhli si odznaky vojenskej hodnosti. Preto boli odsúdení na smrť, ktorú prijali s radosťou ako Kristovi vyznávací.

Čas ich mučeníctva sa nedá bližšie určiť, ale pravdepodobne spadá do obdobia veľkých vojenských čistiek, ktorými sa začalo rozsiahle Diokleciánovo prenasledovanie kresťanov na konci 3. storočia. Aj jednoduchá istota, bez pochybností a bez príkras, s akou svedčí pápež Damazus o umučených vojakoch, naznačuje, že išlo o nedávne udalosti. Pápežovo rozprávanie potvrdzujú aj scény mučeníctva, ktoré boli vytiesané na dvoch kamenných stôpoch v 4. storočí a boli objavené na konci minulého storočia.

Nereus a Achileus boli pochovaní v Domitiliných katakombách na južnom okraji Ríma. Pápež Damazus dal rozšíriť kryptu pri ich hrobe na malú svätyňu, ktorú jeho nástupca Síricius (384-399) premenil na trojlodovú baziliku.

Pochovanie oboch vojakov - mučeníkov v Domitiliných katakombách pravdepodobne prispelo k vzniku legendárnych životopisov, podľa ktorých boli sv. Nereus a Achileus služobníkmi Flávie Domitily. Táto vznešená kresťanka pochádzala z cisárskeho rodu a zomrela vo vyhnanstve za cisára Domiciána (81-96). Iné životopisy pokladali dvoch mučeníkov za príslušníkov pretoriánskej stráže cisára Neróna. Všetky tieto rozprávania však vznikli neskôr ako

nápis pápeža Damaza a historickou hodnotou za ním ďaleko zaostávajú.

Svätý Pankrác

mučeník (3. stor.)

O živote a mučeníctve svätého Pankráca nemáme spoľahlivé historické údaje. Ale jeho včasné oficiálna pamiatka v Cirkvi nedovoľuje pochybovať o jeho historickej existencii.

Jeho hrob sa uctieval odpradávna pri ceste Via Aurelia na západnej strane Ríma. Pápež Symachus (498-514) dal nad ním postaviť alebo rozšíriť cintorínsku baziliku, pri ktorej pápež Gregor Veľký (590-604) založil kláštor.

Najstaršie zachované životopisy (zo 6. stor.) hovoria o sv. Pankráciovi, že pochádzal z Frýgie v Malej Ázii (dnešné Turecko). Jeho rodičia boli údajne pohania a skoro mu zomreli. Osiroteneho Pankrácu sa ujal strýko Dionýz a priviedol ho do Ríma, kde mal chlapec akési dedičstvo. Dionýz i Pankrác sa stretli v Ríme s pápežom Kornelom (Marcelínom), ktorý oboch poučil o kresťanskej viere a pokrstil. Strýko čoskoro zomrel. Pankráca zasa uväznili za Diokleciánovo prenasledovania kresťanov. Keďže bol mladý, sotva pätnásťročný, cisár ho chcel nejak získať a nahováral ho, aby zaprel kresťanskú vieru. Keď to Pankrác nechcel urobiť, cisár ho dal stlať.

V životopise sú zreteľne chybné chronologické údaje. Pápež Kornel (251-253) bol rímskym biskupom 50 rokov pred Diokleciánovým prenasledovaním (303-305); nemohol teda pokrstiť chlapca, ktorý mal pri prenasledovaní 15 rokov. Mohol to byť však pápež Marcelín (296-304), ako ho znázorňuje s mladým Pankrácom isté súsošie z neskoršieho obdobia.

Sv. Pankrác sa uctieva v Taliansku ako jeden z patrónov mládeže. Jeho úcta sa však rozšírila aj v iných krajinách Európy, kde sa uctieva ako ochranca mladej sejby a kvetov proti jarným mrazom („ľadový svätý“), ako aj pomocník pri rozličných chorobách.

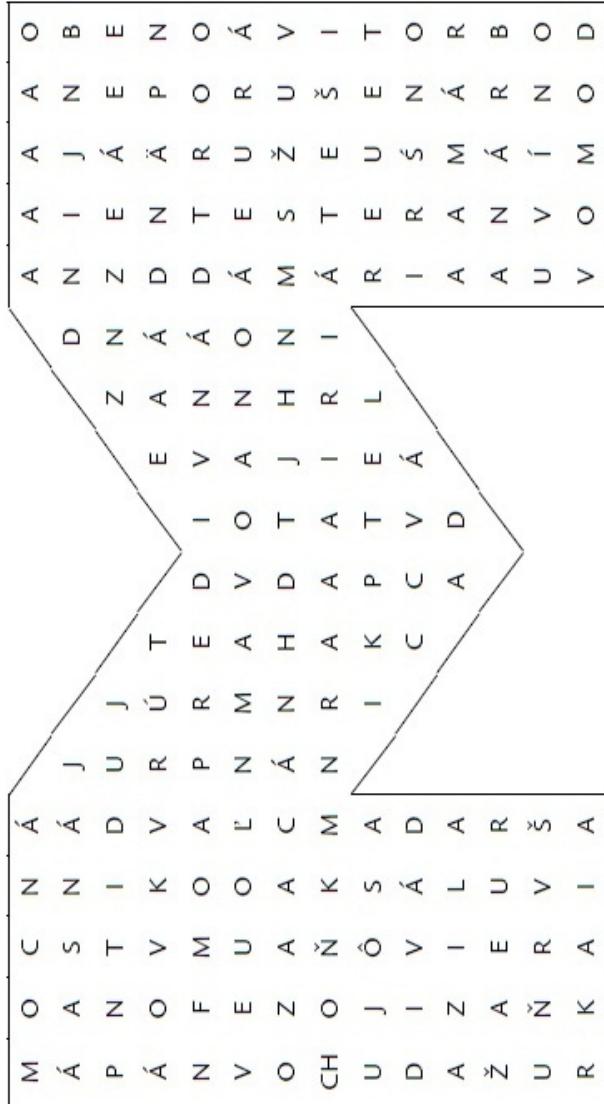
spracoval Peter A.

D E T S K E**O K I E N K O**

DETSKÉ OKIENKO

Tajnička z osemsmerovky vám pomôžе doplniť modlitbu sväteho Alfonza z Ligouri:

„Skrze tvoje Nepoškvrnené Počatie, ó Mária, zachovaj čistým moje telo...“

Matka, Panna, Verná, Ruža duchovná, Kráľovná, Mocná, Pomocnica, Dobrotivá, Premilá, Prediná, Ctihoná, Hviezda, Neporušená, Adam, Eva, Anna, Jozef, Dávid, Ján, Judit, Ester, Mária, Rút, Atanázia, Kňaz, Nebo, Ráno, Brána, Víno, Domov, Ruženka, Láska, Viera, Nádej, Rada, Vôňa, Dar, Ráma.

DET SKE OKIENKO

Ked' vstal Pán Ježiš z mŕtvyh, všetci vojaci sa rozutekali, takže celú túto udalosť mohlo vidieť iba niekoľko zvieratiek. Na obrázku je ich rovný tucet. Nájdí ich a vyfarbi.

Váš Pútniček

Pútnik Božieho milosrdenstva

číslo 5/2012

X. ročník

8.

rozhlasová púť Rádia Lumen
do Sanktuária Božieho
milosrdenstva v Krakove

V sobotu 12. mája 2012

Motto: *Kristova láska nás pritahuje svedectvom
vieri svätých Cyrila a Metoda*

Hlavný celebrant a kazateľ:

Mons. Stanislav Zvolenský
bratislavský arcibiskup metropolita

Koncelebranti: Mons. Ján Zajac, rektor Svätyne Božieho
milosrdenstva a pomocný biskup krakovskej arcidiecézy
Mons. Stanislav Stolárik, pomocný biskup Košickej arcidiecézy

Program púte:

vo vysielaní Rádia LUMEN (tento program nebude prebiehať na mieste Sanktuária):

03:30 Sprevádzanie pútnikov: krížová cesta, ruženec, mariánske plesne

06:00 Ranné spojenie - kontakl s pútnikmi, host: Mons. Stanislav Stolárik,
košický pomocný biskup

v areáli Sanktuária Božieho milosrdenstva (aj v príamom prenose vo vysielaní Rádia LUMEN):

09:00 Otvorenie púte, privítanie pútnikov

09:30 Rozhovor s bratislavským arcibiskupom metropolitom a predsedom Konferencie
biskupov Slovenska Mons. Stanislavom Zvolenským

09:45 Modlitba posvätného ruženca sveta
(Fatimský ruženec - 95. rokov od Fatimských zjavení)

10:30 Svätá omša spojená s eucharistickou adoráciou
Hlavný celebrant: Mons. Stanislav Zvolenský

12:30 Obiedná prestávka

13:30 Koncert gospelových piesni: manželia Mária a Miroslav Šibíkovci

14:00 Rozhovor s pozvanými hostami

14:15 Prednáška rehoľných sestier z Kongregácie sestier Matky
Božieho milosrdenstva na tému: Faszinuje tajomstvo
milosrdnej Božej lásky v Denníku sv. sestry Faustíny

15:00 Hodina Božieho milosrdenstva

15:30 Podávanie, požehnanie devocionálií, rozlúčka

Informácie:

... na telefónnych číslach

048/471 08 10 alebo 048/471 08 31

... e-mailom

put@lumen.sk

Foto: Jozef Hrubinský

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: www.batfara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: M. Štefina, E. Štefina, P. Andacký, L. Vaňo, A. Bezáková, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Krátka, D. Eliašová.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný censor: Mgr. Miroslav Baláž.
Redakčná rada d'akuje všetkým, ktorí sa na vydanie časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail:
putnikbm@zoznam.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevracame.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.